

Sygn. akt X Ka 465/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w X Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Grzegorz Miśkiewicz

Protokolant st. sekretarz sądowy Agnieszka Ryba

przy udziale Prokuratora Pawła Pietrzaka

po rozpoznaniu w dniu 06 sierpnia 2020 r.

sprawy

J. T.

oskarżonego o czyn z art. 279 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie

z dnia 26 lutego 2020 r. **sygn. akt II K 1695/17**

orzeka

I wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że:

a) oskarżonego J. T. uniewinnia od popełnienia zarzuconego mu czynu;

b) uchyla w odniesieniu do oskarżonego J. T. obowiązek naprawienia szkody, zawarty w pkt II części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku;

II w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	X Ka 465/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 26 lutego 2020 r. (sygn. akt II K 1695/17).

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

Granice zaskarżenia

Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

***Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy***

Ustalenie faktów

<i>Fakty uznane za udowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	J. T.	Dane o karalności	KRK	533-535
<i>Fakty uznane za nieudowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.		NIE DOTYCZY	NIE DOTYCZY	NIE DOTYCZY

Ocena dowodów

<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	KRK	Dane zawarte w dokumencie pochodzą z obiektywnego źródła jakim jest Krajowy Rejestr Karny.

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
		NIE DOTYCZY

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Obraza przepisu prawa materialnego, tj. art. 279 § 1 k.k. poprzez uznanie, że oskarżony J. T. wspólnie i w porozumieniu z P. R. popełnił czyn zarzucany aktem oskarżenia w sytuacji, gdy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, że oskarżony dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu (...).</p> <p>Obraza przepisu prawa materialnego, tj. art. 46 § 1 k.k. poprzez niewłaściwe jego zastosowanie polegające na zobowiązaniu oskarżonego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego podczas gdy materiał dowodowy nie pozwala przyjąć, że oskarżony J. T. popełnił zarzucany mu aktem oskarżenia czyn.</p> <p>Obraza przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie naruszenie zasady obiektywizmu, tj. art. 4 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego i</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>uwzględnienie okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego, tj. art. 5 § 2 k.p.k. - reguły in dubio pro reo i art. 7 k.p.k. poprzez złamanie nakazu rozstrzygania niedających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego oraz poprzez dokonanie oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób dowolny, a nie swobodny oraz poprzez takie zinterpretowanie materiału dowodowego zebranego w sprawie, aby obciążał oskarżonego.</p> <p>Na podstawie art. 440 k.p.k. obrońca zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi rażącą niesprawiedliwość orzeczenia poprzez skazanie oskarżonego J. T. za czyn którego nie popełnił i uznanie, iż jego zachowanie wyczerpało znamiona z art. 279 § 1 k.k. podczas gdy nie wskazuje na to zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Na wstępie Sąd Okręgowy zwraca uwagę na wadliwość konstrukcji zarzutów rozpoznawanej apelacji. Zarzuty odwoławcze powinny dotyczyć uchybień o charakterze pierwotnym, a nie wtórnym, bowiem te świadczą o relewantności uchybienia pierwotnego. W przedmiotowej sprawie obrońca zasadnie kontestował sędziowską ocenę dowodów, a przedmiotowe uchybienie doprowadziło do błędnego zastosowania przepisów prawa materialnego (art. 279 k.k. i art. 46 k.k.), co z kolei skutkowało wydaniem orzeczenia rażąco niesprawiedliwego. Zarzut obrazy prawa materialnego może być bowiem skutecznie podniesiony</p>		

wtedy, gdy apelujący nie kwestionuje oceny dowodów oraz poczynionych ustaleń faktycznych, a jedynie ocenę prawną danego zachowania i jego kwalifikację prawną. Ponadto skarżący podnosząc zarzut obrazy prawa materialnego w rzeczywistości kwestionuje prawidłowość oceny materiału dowodowego i ustaleń faktycznych poczynionych na tej podstawie, co w istocie sprowadza się do powielenia zarzutu obrazy art. 7 k.p.k. Zawarte w apelacji żądanie zastosowania art. 440 k.p.k. jest nieporozumieniem. Przepis ten jest bowiem adresowany do sądu odwoławczego, nakazując mu zbadanie wyroku poza granicami zarzutów i nie stanowi samodzielnej podstawy odwoławczej (wyraża on bowiem powinność sądu odwoławczego zbadania sprawy nie tylko w granicach środka odwoławczego, ale i niezależnie od tych granic w celu stwierdzenia, czy nie zachodzi „rażąca niesprawiedliwość” wyroku w rozumieniu przepisu art. 440 k.p.k.). Nadto, jak wielokrotnie podkreślano w stanowisku judykatury i w dorobku doktryny - łączenie zarzutu naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. jest wadliwe. Jeżeli apelująca kwestionuje ocenę wiarygodności dowodów, to sytuacji tej dotyczy przepis art. 7 k.p.k. Jeżeli zaś skarżąca podważa prawidłowość ustaleń faktycznych poprzez rozstrzygnięcie wątpliwości wynikających z oceny dowodów na niekorzyść oskarżonego, to zarzut obejmuje przepis art. 5 § 2 k.p.k..

Abstrahując od powyższych uwag, na aprobatę sądu odwoławczego zasługiwała krytyka odwoławcza odnosząca się do naruszenia przepisu art. 5 § 2 k.p.k. W przedmiotowej sprawie sąd

meriti nie powziął uzasadnionych wątpliwości, które winien był dostrzec i rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego. Kluczowymi, najbardziej obiektywnymi dowodami w niniejszym postępowaniu były zabezpieczone nagrania z kamer monitoringu zainstalowanego w sklepie i przed jego wejście oraz ślady obuwia.

Sąd Rejonowy, mimo że prawidłowo ocenił opinie biegłych jako rzetelne, pełne i spójne oraz zasadnie podzielił wnioski z nich płynące, to z przyczyn nieznanych nie rozstrzygnął na korzyść oskarżonego wątpliwości z nich wynikających, co do tożsamości osoby ujawnionej na nagraniu z monitoringu. Opinia traseologiczna również nie pozwoliła na jednoznaczne ustalenie, czy ślady dowodowe zabezpieczone na miejscu zdarzenia stanowią odbicie podeszw butów zabezpieczonych od oskarżonych. Biegła wskazała bowiem, że "występowanie jednej zgodnej cechy indywidualnej nie pozwala na wydanie opinii kategorycznej, a jedynie w kategorii prawdopodobieństwa". Skoro odwzorowanie oznaczone w przedmiotowej ekspertyzie pod nr. 2A najprawdopodobniej pochodzi z lewego buta z pary oznaczonej nr. 2 (tj. obuwia należącego do oskarżonego J. T.) to nie można wykluczyć, że ślad ten pozostawił ktoś inny, używający butów o teksturze podeszwy zbliżonej do tej właściwej dla buta J. T.. W świetle braku innych dowodów pozwalających na dokonanie jednoznacznych i nie budzących wątpliwości ustaleń faktycznych, sąd meriti winien był powziąć uzasadnione wątpliwości w rozumieniu art. 5 § 2 k.p.k. i rozstrzygnąć je na korzyść oskarżonego, a w konsekwencji

<p>uniewinnić go od zarzucanego mu czynu.</p> <p>W świetle stwierdzenia zasadności podstawowego zarzutu obraży art. 5 § 2 k.p.k., sąd okręgowy odstąpił od odnoszenia się do każdego z podniesionych w apelacji zarzutów osobno (zarzuty te – pomijając kwestię wadliwości ich konstrukcji – koncentrowały się na tych samych, powielanych okolicznościach).</p>		
Wniosek		
<p>Obrońca wniosła o uniewinnienie oskarżonego J. T. od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>W świetle powyższych rozważań przedmiotowy wniosek zasługiwał na uwzględnienie, co musiało doprowadzić do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego J. T. od zarzucanego mu czynu.</p>		

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	NIE DOTYCZY
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
NIE DOTYCZY	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

<i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 26 lutego 2020 r. (sygn. akt II K 1695/17) w zakresie punktu III - V.	
Zwi ę z le o powodach utrzymania w mocy	
Sąd odwoławczy nie dostrzegł wadliwości zaskarżonego orzeczenia w powyższym zakresie.	
<i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 26 lutego 2020 r. (sygn. akt II K 1695/17) w zakresie punktu I - II.	
Zwi ę z le o powodach zmiany	
Z uwagi na zasadność podniesionych zarzutów, sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w zakresie jego punktów I i II, poprzez uniewinnienie oskarżonego J. T. od popełnienia zarzucanego mu czynu oraz uchylenie w odniesieniu do J. T. obowiązku naprawienia szkody.	

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>	
5.3.1.1.1.	NIE DOTYCZY # art. 439 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia	
NIE DOTYCZY	

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
NIE DOTYCZY		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
NIE DOTYCZY		
5.3.1.4.1.	NIE DOTYCZY	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
NIE DOTYCZY		
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
NIE DOTYCZY		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
NIE DOTYCZY	NIE DOTYCZY	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

III	Na podstawie art. 616 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania odwoławczego obciążono rachunek Skarbu Państwa.
-----	--

PODPIS
Grzegorz Miśkiewicz

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 26 lutego 2020 r. (sygn. akt II K 1695/17).		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana